

על המהדורה החדשה של שו"ת התשב"ץ*

'מכון ירושלים' שנוסף על ידי הרב יוסף בוקסבוים ז"ל לפני הארבעים שנה, שם לו למטרה להוציא לאור את יצירותיהם של חכמי ישראל הראשונים ואחרונים במדורות חדשות וمتוקנות, מלوات בהערות נוסח ובהערות ענייניות, מבואות ומפתחות. עד כה ראו או רטעו מכון זה עשרות מדורות של ספרי תשובה וספרים תורניים אחרים. במסגרת מפעל תשבות הקדמוניים בארץות הארץ ומספרד והכנה על ידי חוקריו מכון שלמה אומן שע"י ישיבת שלבים, הפועל בשיתוף פעולה הדוק עם מכון ירושלים, מהדורה חדשה של ספר התשב"ץ לרבי שמעון בן צמח דוראן (הרשב"ץ). ראשית פעילותו של הרשב"ץ הייתה בא מירקה, שהיתה באותה עת בשליטת הכתר הארגוני; הרשב"ץ נולד שם בשנת קכ"א (1361), ונפטר בשנת ר"ד (1444) באלג'יר, אחורי שבעת גזירות קנ"א (1391) שפרצו בספרד ובוניה נטל את מקל הנדדים ומצא מנווה לבן רגלו באלג'יר, ותוך זמן קצר נמנה שם עם ראשי החכמים, שרבים מהם היו כמוו פלייט גזירות קנ"א. על הרשב"ץ, שנודע כאיש הלכה מובהק ואיש הגות, שהתענין גם ברפואה ובמדעים וכן שלח ידו במלאת השיר, כבר נכתב רבות¹. אין ספק שעיקר פעילותו היה בתחום ההלכה, ובמשך השנים הפך למורה הדור בצפון אפריקה, והותיר אחריו יבול רב של תשבות שהשיב לשואליו בשנותיו הראשונות באלג'יר. בחיו כבר הכנין להעתקה ולהפצתו את רוב תשובותיו בשלושה חלקים, והוא נשתרמו בכתביהם שונים, וכך ראו או בשתי מדורות דפוס, כפי שפורסם במבואו של העורך בראש הערך הראשון: המהדורה הראשונה נדפסה באמצעותם תצ"ח, והשנייה בלבורג תרכ"א. לתשבות הרשב"ץ צירף המוציא לאור של המהדורה הראשונה, ר' מאיר קרשקש, חלק נוסף, שאותו הוא כינה 'חותם המשולש', שכלל תשבות של שלושה מצאצאיו של הרשב"ץ, מגודלי

* ספר התשב"ץ, תשבות רבני שמעון בר צמח דוראן ז"ל. יצא לאור מחדש ע"פ כת"י ודופיע' עם מבוא, מקורות, הערות ונספחים, בהריכת הרב יואל קטן ואחרים. כרכים א-ד (כרך חמישי בהכנה). מכון שלמה אומן שע"י ישיבת שלבים, מכון ירושלים, תשנ"ח-תשע"א.

¹ על תשובתו כמקור לתולדות היהודי צפון אפריקה, ראו: I. Epstein, *The Responsa of Rabbi Simon B. Zemah Duran, as a source of the history of the Jews in North Africa*, Oxford 1930. וראה בהרחה במובאocrך הראשון של שו"ת התשב"ץ.

הרבנים בזמנם: ר' שלמה דוראן²; ר' שלמה צדרור, מחכמי אלג'יר במחצית הראשונה של המאה ה'י"; ור' אברהם ابن טואה, הקדום בין שלושתם, אף הוא מחכמי אלג'יר במאה ה'ז³.

לפni כחמש עשרה שנה רחש ליבם של חוקרי מכון שלמה אומן בהנחלתו של הרב יואל קטו דבר טוב: להתחילה בההדרה מחודשת של ספר התשב"ץ על כל חלקיו, תוך תיקון הנוסח המקורי (מהדורות ליבורן וצילומיה) על-פי הדפוס המקורי ועל פי כתבי היד השונים ששרדו. שלושת החלקים הראשונים של מהדורה החדשה יראו לאור בין השנים תשנ"ח-תשס"א. לכל רצך נוסף על ידי המהדרים נספחים שונים בעקבות תשובות בעלות עניין מיוחד, שעיקרם דיוונים הלכתיים מקיפים וגם העורות קיצרות. בין היתר: בחלק הראשון נמצא תיאור מكيف של פרשׂת "הגט מפאנו" משנת קנ"ט (1399), שהדיון בעניינו מופיע בסימנו הראשוני הארוך-במיוחד של הכרך הראשון ולוי מקבילות גם בספרים אחרים, וכן העורות בענייני תוכנה מאות הרב זלמן קורן ו"קונטרס חשבונות התשב"ץ" מאות ד"ר זוד גרבך וד"ר בועז צבאן, הנוגעים לכמה תשובות בספר העוסקות בשאלות חשבונות הקשורות לענייני הלכה שונים; בחלק השני נמצאו סי' רツא העוסק בדיני חלה ועלי פירוש 'לחם שלמה' לר' שלמה זלמן בן זאב ליב ראהם, וקונטרס בעניין הסימנים סח-סטע: "מו"מ בין רבנו לרבי מיימון נג'אר"; ובחלק השלישי קונטרס ארוך מאות אב בהה"ד טבריה-צפת הרב אוריאל לביא שליט"א בעניין סי' פח: "בירור שיטת רבנו הרשב"ץ מתי תלמידים את הولد בנכרי כדי להזכירו", שאלה סבוכה הדינה באפשרות התורת ממזורים, שיש לה השלוות אקטואליות; סי' קכג "חישוב תאריך שאלת הגשימים בחו"ל", וסי' רטו-רטז "bijori הרשב"ץ בסוגיות נולד קודם חצות", המשך של הקונטרס בענייני תוכנה הנ"ל,

שנדפס בסוף החלק הראשון של ש"ת התשב"ץ.

לאחרונה ראה אוור במסגרת מהדורה זו גם החלק הרביעי, הכולל את 'חות המשולש' - תשובות של צאצאי הרשב"ץ הנזכרים לעיל. בחלק נוסף הובא מהדורה זו 'ספר נפק', שאלות ותשובות לרביינו אברהם בן טואה הנזכר לעיל, אחד משלוות מחברי 'חות המשולש'. אלו הן ק"ז תשובות שמתרפרנסות פה לראשונה על-פי כתביideo של המחבר, שהוחדרו ע"י הרב אהרון בניסטי, ונערך בידי הרב שמעון שלמה גולדשטייד והרב יואל קטו.

במשך השנים פורסמו ע"י חוקרי המכון, בהם בעיקר הרב אברהם גולדמינץ, תשובות נוספות مثل הרשב"ץ ותלמידיו מכתבי יד בכתב העת 'מוריה' ובקבצים אחרים; תשובות אלו ועוד עשרות רבות של תשובות הרשב"ץ, צאצאיו ותלמידיו

2 לא ברור מיהו חכם זה, האם יש לו התיו עם ר' שלמה בן צמח דוראן ממחכמי אלג'יר בסוף המאה ה'ז – או עם חכם אחר מואלגייר מאותו דור הנושא שם זה; והנראה כדעת הראשונה.

3 אודותם ראה: מ', וינשטיין, קהילת אלג'יר וחכמיה במאות ה'ז וה'ז. תלמידות מחברי "חות המשולש", בר-אילן, יד-טו (תש"ז), עמ' 139-159. [ORAהה במאמר לכרך הנוסף שיצא לאור בקרוב.]

עומדות לארך לאור בכרך החמישי, הנוסף, שעתיד לראות אוור בקרוב, עם השלמות ומפתחות מפורטים לחמשת כרכי ש"ת התשב"ץ השלמים.

אין ספק: מהדורה זו היא תורה מפוארת בכליה מפואר, וצרכיה לשמש כמודל להזרת קובצי תשובה של קדמוניים, תוך השוואת נוסח הדפסים לנוסח שרד בכתבי יד, הצבת מסגרת של העורות ענייניות, הפניות, מראוי מקומות, מבואות ונספחים, בלי להוציא חומר שאינו דרוש למיעין בספר – ובלי Lagerע ממן את הדרש לו.

המבוא שבראש הכרך הראשון כולל את תולדותיו של המשיב, ויש מקום להרחיב עוד בכך, לאור חידושים העולים מן המחקר המודרני; בהקדמת הכרך הרביעי מוזכר שבראש הכרך החמישי יבוא מפרק שישלים את האמור בכרך הראשון, ובו בוודאי יתוקן גם עניין זה. לדעתו היה מקום להרחיב יותר ולדעתו במשמעות ההיסטוריה של התשובות, כי נראה שלא כל החומר ההיסטורי נידלה מבין שורות התשובות בספר, ומוקם השair העורף להשלים עוד את הדברים. חשובה היא הסקירה הביבליוגרפית המופיעעה במובא לכרך הראשון, תיאור כתבייה ו מהדורות הדפוס של התשובות, כולל המידע בדבר היסודותים שאירעו בשעת ההדפסה הראשונה, וגרמו לעובדה המוזרה שקיימים שעירים עניינים מיוחדים העולים מן התשובות, ותועלת הלכתית חשובה במלאכה; הצעיפה גדולה להשלמה מיוחדת זו ישר כוחם של כל העובדים במלאכה; הצעיפה גדולה להשלמה מיוחדת זו עם צאתו לאור של הכרך החמישי – 'ש"ת התשב"ץ מכתב יד'.

באמת אמרו אבות העולם, ליבן של הראשונים כפתחו של אולם. כי בגבה שמיים הארץ, בן גבאו דרכי התורה מדרכי החקירה. כי החוקר האנושי כחופר בורות למצוא מים אשר בארץ מתחת, והمعنى הדרוני – כshawab מן המעניין מלאה כף נחתת... אבל מאחר שדורנו נסע וגלי, וגליינו גולה אחר גולה, כהה עניינו ונס לחינו וטבענו ביון מצולחה... אין כהה לשבר זה זולתי השקידה על חיבורו הראשונים, להציב לנו מהם ציונים, אולי בזה תעלה לנו ארוכה, לצאת מתוך ההפכה, להיות דבריהם נר לרגלינו, ואור לנתיותינו. מעתה מה נעשה יקר וגוזלה, לייחידי סגולה, אשר מקרוב התעוררו לגלות עמוקות מיני חזק, ולהוציא לאור תעלומה, ספרי הראשונים בעלי החכמה. הלא נישא יתרם, ואין סוף למתן שכרם...

(מתוך הסכמת ר' ישעה באסאן להדפסת ש"ת התשב"ץ,
מהר' מכון ירושלים ושלמה אומן ברך א עמי 17-70)